

דפנה נונדי יזרעאלי (1937–2003)

דברים לזכרה

דפנה נונדי יזרעאלי, סוציולוגית פמיניסטית ופעילת-שלום, נפטרה ב־21 בפברואר 2003, בתל-אביב, לאחר מאבק קשה במחלת הסרטן שבה לקתה בשנה החולפת. רותב-לב, חום אנושי, פעילות פוליטית ומחויבות פמיניסטית אקדמית – אלה יסודות המורשת שהותירה אחריה.

דפנה הייתה פרופסור לסוציולוגיה ושימשה בעבר ראש החוג לסוציולוגיה ולאתרופולוגיה באוניברסיטת בר-אילן. בעת מותה שימשה ראש התוכנית הבינתחומית ללימודי מגדר וראש המרכז לחקר המגדר על-שם רחל וי"ל גבירץ באוניברסיטת בר-אילן, מרכז שאותו תרמה על-שם הוריה. התוכנית ללימודי מגדר באוניברסיטת בר-אילן, שאותה הקימה, הינה התוכנית הראשונה והיחידה המעניקה תואר שני ותואר דוקטור בלימודי מגדר ונשים בישראל.

דפנה נולדה בצרפת ב־9 בספטמבר 1937, וגדלה במונטריאול שבקנדה. היא סיימה את לימודי התואר הראשון במדע המדינה ובפילוסופיה, ואת לימודי התואר השני בעבודה סוציאלית באוניברסיטת מק-גיל (McGill). היא רכשה תואר מוסמך שני במדע המדינה ובהיסטוריה יהודית באוניברסיטה העברית בירושלים, ואחר-כך המשיכה בלימודי סוציולוגיה ואנתרופולוגיה באוניברסיטת מנצ'סטר באנגליה, שם קיבלה את התואר דוקטור בשנת 1972. היא עשתה פוסט-דוקטורט באוניברסיטת קליפורניה שבברקלי, וכן שימשה פרופסור-אורח באוניברסיטות ברקלי, ניו-יורק והרוורד.

דפנה חיברה שמונה ספרים עם חברות למקצוע, ביניהם: נשים במלכוד: נשים בישראל (הקיבוץ המאוחד, 1982); *Women's Worlds: From the New Scholarship* (1982); *Dual Earner Families: International Perspectives* (Sage, 1992); *Women in Israel* (Transaction, 1993); *Competitive Frontiers: Women Managers in a Global Economy* (Blackwell, 1994); מין מיגדר פוליטיקה: נשים בישראל (הקיבוץ המאוחד, 1999). כמו-כן היא פרסמה מאמרים רבים בכתבי-עת מדעיים ובאנציקלופדיות בנושאים הקשורים למגדר – תנועת הפועלות, עבודה, משפחה, מדיניות חברתית וצבא בישראל.

בעת מותה הייתה דפנה חברה במערכת המייעצת של *Jewish and Christian Perspectives Series*, וחברת מערכת של: *Jewish Women: A Comprehensive Historical Encyclopedia, Gender & Society, Community Work and Family, International Review of Women and Leadership*, וכן של כתבי-העת סוציולוגיה ישראלית.

דפנה הייתה חברה באגודות מקצועיות בעולם ובישראל, ובכל פעילויותיה הייתה תמיד בין יוזמות הפעילות לקידום חקר הנשים. בין היתר היא הייתה ממקימות האגודה הישראלית ללימודים פמיניסטיים ולחקר המגדר, ומיוזמות הכנס הבינלאומי הראשון על נשים שנערך בחיפה בשנת 1981.

דפנה פעלה ללא לאות לקידום השלום, הדמוקרטיה וחזיונות נשים בישראל. היא הייתה מעורבת בפעילויות לקידום השלום הן כסגנית-נשיא של הקרן החדשה לישראל, הן

בשותפות בפרויקטים של שלום ושל מפגש בין נשים יהודיות ופלסטיניות, והן באמצעות קשרים אישיים. היא הייתה מן המייסדות של שדולת הנשים בישראל בשנת 1985, ועמדה בראש מרכז המחקר של השדולה. כמו־כן הייתה חברה פעילה בארגון "אשה לאשה ישראל/ארה"ב".

בעשרים ושבע השנים האחרונות היא הייתה יועצת לוועדות ממשלתיות שעסקו בקידום מעמד האישה, ובשנים 1976–1978 אף הייתה יועצת ועדת ראש הממשלה למעמד האישה. בימיה האחרונים שימשה עדיין יועצת התת־ועדה של הכנסת לקידום נשים בעבודה ובכלכלה. דפנה הייתה בין הפעילות למען חקיקה של העדפה מתקנת במקומות עבודה. מאמרה בסוגיה זו התקבל לפרסום כאשר הייתה כבר על ערש־דווי.

דפנה נישאה לדב יורעאלי בשנת 1960, השנה שבה עלתה לארץ. דב היה פרופסור לניהול באוניברסיטת תל־אביב, והתמחה בשיווק ובאתיקה בעסקים. דב נפטר ב־31 בינואר 2003 לאחר מחלה ממושכת. דפנה השאירה אחריה שלושה ילדים, שלושה אחים, שמונה־עשר נכדים ושני נינים. יהי זכרה ברוך.

יהודית לורבר

Brooklyn College and Graduate School, City University of New York